

بررسی سروایپیدمیولوژیک عفونتهای انتروویروس ۷۰ و

ویروس کوکسالی A24 در ایران

مسعود اسلامی^۱، جگدیش ام و شبانده^{*}، مهدی حسینی تهرانی^۲، محمد امین سیدیان^۳

۱. مرکز تحقیقات انتروویروس (شورای تحقیقات پزشکی هند)

۲. عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران ، بیمارستان چشم پزشکی فارابی

آدرس برای مکاتبه: erc@bom3.vsnl.net.in . INDA-Haffkine Institute Compound Parel, Mumbai-400 012

دریافت مقاله: تیر هشتاد و چهار پذیرش برای چاپ: مهر هشتاد و چهار

چکیده

سابقه و هدف: انتروویروس ۷۰ (EV70) و ویروس کوکسالی CA24v عوامل اتیولوژیک کوئنزکتیویته حاد خونریزی دهنده (AHC) hemorrhagic conjunctivitis می باشند. ویروسهای مذکور در اوایل دهه ۱۹۷۰ میلادی به ترتیب در ژاپن و سنگاپور شناسایی و ایزوله شده اند. EV70 تاکنون مسؤول دو پاندمی و بارها شیوع گسترده در جهان بوده که سبب ابتلا میلیونها نفر به AHC گردیده است. ویروس کوکسالی CA24v نیز مسبب شیوع AHC به ویژه در کشورهای آسیای جنوب شرقی بوده است. علیغم وجود گزارشات متعدد از خاورمیانه و منطقه مدیرانه در خصوص وجود EV70 از ایران اطلاعی در دست نمی باشد. این بررسی به منظور دست یابی به حضور ویروسهای مورد نظر در ایران انجام گرفت.

مواد و روش ها: تعداد ۶۶ نمونه خون از مراجعین به بیمارستان های فارابی و کودکان مفید جمع آوری گردید. سرم خون در شرایط استریل آماده شده و تا زمان انتقال به مرکز تحقیقات انتروویروس در بمبی، هند در برودت ۲۰C نگهداری شد. لاینهای سلولی LLC-MK2 و HeLa جهت آزمایش برای تعیین آنتی بادی های ضد CA24v و Ev70 استفاده شدند. آزمایش نوتراالیزاسیون ویروس 100TCID50 (serial two fold dilutions) در میکروتیترپلیت و با استفاده از رقت های سرمی مضاعف (virus neutralization test) و ویروس انجام گرفت. در این آزمایش بالاترین رقت سرم که توان نوتراالیزه کردن ویروس را داشته باشد به عنوان تیتر آنتی بادی سرم (serum antibody titer) در نظر گرفته شد.

یافته ها: نتایج بدست آمده از پژوهش حاضر دال بر وجود آنتی بادی ضد EV70 در ۶۱٪ نمونه های سرم (۴۴/۶۶) می باشد. براساس گروه های سنی جوان ترین فرد (کودکی ۴ ساله) دارای سروپوزیتیو پنه نسبت به EV70 می باشد. در هر دو گروه زنان و مردان آنتی بادی سروپوزیتو ضد EV70/AEV70 اختلاف چشمگیری را نشان نمی دهد. شایان ذکر است که تعداد ۶۵ سرم آزمایش شده بر روی CA24v عدم وجود آنتی بادی ضد ویروس مذکور مشاهده گردید.

نتیجه گیری: این بررسی بیانگر وجود EV70 در جامعه ایرانی به ویژه در سالهای اخیر بوده است. همچنین در مطالعه انجام شده عدم حضور ویروس کوکسالی CA24v استنباط می شود. با توجه به نتایج بدست آمده تحقیقات جامع و گسترده تر در ارتباط با عفونت ویروسی AHC در ایران را خاطر نشان می سازد.

وازگان کلیدی: ایران، انتروویروس ۷۰ (EV70)، کوئنزکتیویته حاد خونریزی دهنده، ویروس کوکسالی CA24v

مقدمه

در دست می باشد (۳-۵) میلیونها نفر متعاقب دوپاندمی در سالهای ۱۹۷۰-۷۲ و ۱۹۸۱-۸۲ به AHC مبتلا گردیده اند. سویه جدیدی از پیکورناویروس توسط Kono و همکاران (۵) در سال ۱۹۷۱ از افراد مبتلا به ایزوله ای که انتروویروس (EV70) نامگذاری شد شناسایی گردید. Yin Murphy (۶) در سال ۱۹۷۲ موفق به ایزوله نمودن

در ژوئیه سال ۱۹۶۹ میلادی کوئنزکتیویته حاد خونریزی دهنده (AHC) برای نخستین بار در شهره آکرا، پایتخت کشور آفریقایی غنا به صورت اپیدمی غیر متعارف مشاهده گردید. به مناسب همزمانی فرود آپولو ۱۱ در سطح کره ماه و شیوع آن، بیماری مذکور Apollo 11 disease نیز نامیده شد (۱،۲).

گزارشاتی از بروز بیماری مشابه از جاوه - اندونزی در سال